

Бритійська відповідь на советський закид

Лондон. В палаті громад оголошено повідомлення в справі закиду советської влади, що на британській окупаційній зоні Німеччини ще існують озброєні частини колишньої німецької армії. Як виникає з повідомлення, деякі з'єднання й одиниці колишніх німецьких збройних сил затримано в британській окупаційній зоні для пильних праць у тому числі для небезпечних завдань як напр. очищення від мін. Сталося це з огляду на недостатню

кількість британських сил, які зменшилися внаслідок демобілізації, а це викликало необхідність затримати німецький персонал для переведення в життя британських наказів. Цей німецький персонал не має зовсім зброї. Загальна кількість його 520 тисяч. Дотепер демобілізовано біля 75 відс. загальної кількості воєнків німецької армії. Дальша їх демобілізація буде переводитися, якщо дозволить обставини, в приписаному темпі.

Протикомуністичні демонстрації в Істамбулі

Істамбул. В Істамбулі 4 грудня відбулася антисов. демонстрація, в якій взяло участь 27.000 осіб, у тому числі 700 студентів. Маси людей несли турецькі прапори та викрикували: «Геть з комуністами!» Демонстранти знищили друкарські машини й бюрові устаткування 4-х комуністичних часописів та журналів. Советське радіо передало повідомлення агенції ТАСС, в якому ця демонстрація приписано профашистським студентам, кадетам військових шкіл та іншим елементам, а відпо-

відальність за її підготовлення закладає урядовим колам. Пресове бюро турецького уряду, спростовуючи це повідомлення агенції ТАСС, заявило, що демонстранти не мали нічого спільного з фашизмом.

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА ВИСТУПАЮТЬ З ПОЛЬЩІ

Лондон. Державний підсекретар міністерства закордонних справ Гентор Мак Кайль заявив у палаті громад, що советський уряд повідомив британського міністра закордонних справ, що, на підставі заповнення Сталіна на Потсдамській Конференції, усі советські військові частини виступили з Польщі, за винятком тих з'єднань, які забезпечують лінії зв'язку з советською окупаційною армією в Німеччині. Підчас дебатів, які виникли після заяви Мак Кайля, один з консервативних посів сказав, між іншим, що дотеперішній польський уряд знаходиться під абсолютною советською контролею та не має підтримки широких кіл польського населення. У відповідь на це Мак Кайль заявив, що британський уряд і далі пильно стежитиме за невідповідним станом речей у Польщі, але не е тієї думки, щоб в усіх непорядках у Польщі бачити вину Росії.

Америка про пляни мирного господарства в Німеччині

Вашінгтон. Міністерство закордонних справ США оголосило в 12 пунктах заяву про пляни мирної господарки Німеччини. Ця заява виступає з потсдамської постанови з 2. серпня 1945 та передбачає цілковиту ліквідацію німецької воєнної промисловости. Німецька промислова продукція, що буде урухожена в обмежених розмірах, підлягатиме суворій контро-

лі альянтів. Німеччина «обтяжена репараційними зобов'язаннями та як держава-напасник не може досягнути перед іншими країнами, знищеними війнами, нормального мирного рівня життєвої стопи, проте окупаційні правління змагатимуть протягом двох років, призначених на сплати воєнних відшкодувань, піднести життєвий стандарт Німеччини до пересічного

европейського рівня, за винятком Великої Британії та СРСР. Як речинець для устійнення цього рівня є передбачений 1948 рік. Відбула Німеччини аж до найближчої весни буде обмежуватись виключно до віднові житлових будинків та комунікаційних засобів і до розгладу харчового питання. Завданням окупаційних правлінь буде з бігом часу старатися передати німцям відповідальність за німецьке господарство, проте можливе наступити не шойно тоді, коли Німеччина дозріє до створення миролюбного демократичного уряду.

ПРИЗНАЧЕНО 1.350 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ ДЛЯ УНРРА

Вашінгтон. Палата репрезентатів 327 голосами проти 30 затвердила внесок про призначення для УНРРА 1.350 мільйонів доларів на наступний рік праці.

Конференція п'яти великодержав в справі Рурської області

Лондон. Англійське радіо повідомило, що в скорому часі відбудеться на спільну конференцію міністри закордонних справ США, Великої Британії, СРСР, Франції та Китаю, щоб остаточно розв'язати бажання Франції, щодо зміни її кордонів з Німеччиною. Ця конференція відбудеться після закінчення московської конференції. Коли почнеться та де відбуватиметься, конференція ще не відома.

та Рурської області не будуть йому підлягати та взагалі не будуть входити до складу Німеччини. У відношенні на американський проєкт про створення центрального уряду в Німеччині без порозуміння в цій справі з Францією, британський уряд заявив, що він погоджується на створення такого уряду, але бажав би, щоб у цій справі була одностайність між чотирма великодержавами.

Речник французького міністерства закордонних справ заявив, що Франція в основному погоджується на створення німецького центрального уряду, але з умовою, що Німеччина

Як заявив міністер закордонних справ Бернс, в першу чергу передбачається створити в Німеччині центральні установи для транспорту й валюти.

Збройні сили Об'єднаних Народів

Вашінгтон. Сенат США, після 7-денних дебатів, 65 голосами проти 7 затвердив проєкт закону про повноваження президента та американської делегації при Раді Світової Безпеки Об'єднаних Народів. Цей закон уповноважує президента США, коли він вважатиме це за потрібне, пригрозити військовій силі у розпорядження Раді Світової Безпеки Об'єднаних Народів. Закон буде ще поданий на голосування в палаті репрезентатів. Внесок опозиції змінити закон так, щоб президент мав право

ХВИЛЯ СТРАЙКІВ У США

Нью-Йорк. У США відбувається 144 страйки. Загалом страйкує 500.000 робітників, при чому половина — це робітники закладів Дженерал Мотор. Страйк триває також у закладах Форда. Між представниками цих закладів та професійних спілок розпочалися переговори. Як заявив представник професійних спілок, робітники приступять до праці лише тоді, коли одержуть надвишку заробітної платні на 30 відсотків.

ОРГАНІЗАЦІЯ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ

Вашінгтон. США та Велика Британія вирішили скликати літом наступного року конференцію світової торгівлі, щоб створити організацію світової торгівлі як складову частину Організації Світової Безпеки. Одночасно США та Велика Британія закладають між собою господарську угоду, яка сприятиме взаємодію для умов з інших народів та буде першим кроком до створення світової торгівлі й плянового світового господарства.

ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТНУ ВУГІЛЛЯ

Лондон. В Лондоні відбувається скликання Міжнародним Урядом праці конференція в справі добування вугілля. На конференції присутні по п'ять представників від урядів, підприємців та робітників копалин від США, Англії, Австралії, Канади, південної Африки, Франції, Бельгії, Голландії, Чехословаччини, Польщі та Туреччини. На конференції обговорюються питання міжнародної вугільної кризи та міжнародних заходів для поліпшення умовин життя шахтарів.

ВІЙНА КОШТУВАЛА 1.154 МІЛЬЯРДІВ ДОЛЯРІВ

Вашінгтон. Напівофіційні підрахунки коштів, витрачених державами, що брали участь в останній світовій війні, лише на озброєння і воєнний матеріал становлять 1.154 мільярдів доларів. В цю суму не враховані інші воєнні видатки та кошти війни в Китаї. Зокрема США витратили 317 мільярдів, Советський Союз — 192 мільярди, Великобританія — 120 мільярдів.

Еспанія перед новими подіями

МОНАРХІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ЕСПАНІЇ

Мадрид. В Пампльоні, головному місті провінції Наварра, відбулася демонстрація прихильників претендента на еспанський трон принца Есавері Парма-Бурбонського. Демонстранти зустрілися з прихильниками іншого претендента на трон — принца Дон-Жуана. Поліція заарештувала демонстрантів, внаслідок чого ранено 9 поліцейських та 4 цивільні особи. У Валенсії відбулася велика демонстрація прихильників Дон-Жуана. Демонстрація розігнала поліція. Кілька років тому два напрями еспанського монархізму — «екстремно-консервативні карлісти» та «помірковані Альфоністи» — погодилися підтримувати кандидатуру принца Дон-Жуана. Новий рух, що змагає до злочуття

трону для окремого карлістичного кандидата, очолює старий провідник карлістів Мануель Фальконде.

ЕСПАНСЬКИЙ ЕМІГРАЦІЙНИЙ УРЯД ПЕРЕЇЗДИТЬ ДО ФРАНЦІЇ

Мексико. Еспанський еміграційний уряд

у найближчому часі переїде з Мексико до Франції. Осідком цього уряду буде, як припускають місто Тулуза. Як догадуються республіканські еспанські кола, французький уряд визнає еспанський еміграційний уряд ще перш ніж кінець цього року.

Присуд на процесі у Дахав

Дахав. З загальної кількості 40 обвинувачених злочинців з керівництва колишнього концентраційного табору у Дахав, засуджено на кару смерті 36. Одного засуджено на до-

смертну в'язницю, трьох на 10 літ. Серед засуджених на кару смерті є др. Шіддінг, який признався на суді, що використовував в'язнів для «лікарських» експериментів.

З Далекого Сходу

ГАНДІ ЗНОВУ НА ПОЛІТИЧНОМУ ОБРІЇ
Калькута. Віцекороль Індії перевів у Калькуті розмови з Магатмою Ганді. Це є перша зустріч віцекороля Індії з Ганді від 1942 р. Після закінчення цієї розмови віцекороль перевів ще конференцію з президентом партії конгресу. Властиві переговори про конституційну реформу в Індії відбулися шойно після переведення парламентарних і провінціанальних виборів.

Завдання реформи не створити здоровий селянський стан, покращати обробіток землі та народне харчування.

ПЕРЕНЕСЕННЯ КИТАЙСЬКОГО УРАДУ ДО НАНКІНГУ

Чунгкінг. Осідок китайського уряду буде перенесений з Чунгкінгу до Нанкінгу. Важливіші міністерства, в тому числі внутрішніх справ, воєнних справ та господарства, уже 15 грудня мають розпочати свою праць в Нанкінгу. Китайський національний уряд веде переговори з советськими представниками про транспорт китайських урядових військ до головних міст Манджурії, Сянкінгу й Мукдену.

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА В ЯПОЇЇ

Токіо. Генерал Мак Артур зобов'язав японський уряд опрацювати до 15 березня програму широкої земельної реформи, що має усунути феодальні відносини у земледолодінні.

НОВИЙ АВСТРИЙСЬКИЙ КАБІНЕТ

Відень. Австрійський канцлер Леопольд Фігль, предсідник австрійської народної партії, закінчив творення нового уряду. Народна партія одержить 8 міністерств з загальної кількості 16, соціалісти — 5, комуністи — 1 та безпартійні — 2. Голова профспілок соціаліст Шарф буде віцеканцлером. Канцлер Фігль буде одночасно міністром закордонних справ.

КАРА СМЕРТІ

Генерала Ямашіту, кол. головнокомандувача японськими військовими силами на Філіппінах засуджено на кару смерті.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

* Советський Союз нагородив колишнього посла США в Москві Джозефа Девіса ордену Леніна за заслуги у зміцненні дружніх відносин між СРСР і США.

* На міжнародному жіночому конгресі в Парижі засновано міжнародний демократичний жіночий союз, завданням якого є боротьба за мир та знищення фашизму.

* Угорський народний суд засудив на кару смерті колишнього голову пронацистичного мадярського уряду Франца Салаялі.

* Під час виборів до громад у Норвегії найбільше голосів здобула норвезька партія праці. Другою після неї вишла комуністична партія.

* Чехословацький міністер внутрішніх справ заявив, що переселення з Чехословаччини всіх німців, подібні і малярів буде закінчене до кінця липня 1946 р.

* Відкриття Мюнхенського університету відбудеться ще перед Різдвом п. р. Виклади розпочнуться з початком нового року.

* Генерал Мак Артур визав наказ про ув'язнення принца Конохе, колишнього японського прем'єра, члена імператорської родини.

* Міністер сільського господарства Болгарії, обговорюючи плановану аграрну реформу, заявив, що одна селянська родина буде мати не більше 10 гектарів придатної землі до обробки.

* У Люксембурзі доручено створити новий уряд П'єррої Дюпон, колишньому прем'єрові та провідникові християнсько-соціальної партії, яка під час останніх виборів одержала значну перевагу.

* Віденська масонська велика лжова великих мулярів одержала від австрійської влади дозвіл на відновлення своєї діяльності.

* Джона Емері, сина колишнього британського міністра для Індії, засуджено на кару смерті за співпрацю з нацистами.

* Військовий суд у Брюсселі засудив на кару смерті провідника реквієтів Леона Дегреллі.

* Під час лету над американським континентом, повітряна твердиня американської авіації осягнула 710 км. на годину.

* 10 грудня створено британсько-американський комітет для розв'язання питання еміграції до Палестини.

* В Гаазі засуджено на кару смерті др. Антона Муссерта, колишнього провідника націонал-соціалістичного руху в Голландії.

* Мадярський уряд вибрав найвищу раду з трьох осіб під керівництвом Ференца Нагі, президента національних зборів та провідника партії дрібних власників.

* Бритійське військо правління заборонило вхід з британської окупаційної зони до інших анем Німеччини.

* Як повідомило англійське радіо, німецькі «дизельні бомби» спричинили шкоди на 24 мільйони фунтів. Найбільше воно ушкодило околиці Лондону. Загальні шкоди від повітряних налетів становлять 84 мільйони фунтів.

* Чехословацька передала для УНРРА 2000 тонн цукру.

Клемент Етлі, великобритійський прем'єр-міністр.

Суть робітничої партії

Ми, українці, знаємо дуже мало про Англію. Чули, що ця володарка морів, що панує на п'яти континентах, завжди захищає світовий мир, а коли вже мусить вести немигучу війну то, звичайно, «програє битви, але під кінець виграє всі війни». Однак, про руйнівні сили Великобритійської імперії, про суть суспільного культурно-духового життя, ментальність англійця тощо, ми знаємо — признаймося — мало.

А всім, нам, українцям, час би вже пізнати Англію, вчитись англійської мови, але передусім вчитись у Англії: суспільної мудрости, свободи думки, слова і совісти, вільної критики, пошанування здорових національних традицій, суспільної гармонії, політичної терпимости і твердості та реалізму політичної думки. Завдяки цьому востанок Англія вивнесла на своїх плечах найбільший тягар останньої, найлютішої війни і вийшла з неї переможно.

Нашим читачам буде цікаво простудіювати ядери її сконденсовану статтю про суть і генезу робітничої партії найкомпетентнішого знавця її відносин — теперішнього прем'єра К. Етлі. Ця партія влітку п. р. здобула перемогу на парламентських виборах і несе відповідальність за владу, рішачи не лише долю Великобританії, але, і то не в малій мірі, долю Європи і цілого світу.

Палили оселі, щоб людей загнати на рабські роботи

З процесу в Нюрнберзі

Нюрнберґ. В нюрнберзькому процесі, в якому прокурор при неменшій зацікавленості всіх випребує кожного дня шораз то нові документи про нацистські пляни панувати над цілим світом, наступить 20. грудня п. р. перерва з уваги на Різдво. Свої праці зачне трибунал знову 2-го січня 1946 р.

Від 10-го дня процесу в Нюрнберзі, про який ми згадували в останньому числі нашого часопису, далші засідання нюрнберзького суду буди присвячені таким справам:

Одинадцятого, дванадцятого і тринадцятого дня процесу (3-го, 4-го і 5-го грудня) прокурор Великобританії говорив про те, як нацистська Німеччина ламала договори, заключені з різними державами, як це було їй тільки вигідно або потрібно. Світова опінія вже навчилася була розуміти, що як Ріббентроп пропонує котрийсь державі договір про невпад, то не знає, що дану державу вибрати собі нацисти за свою найближчу жертву.

14-го дня процесу в Нюрнберзі (6-го грудня) розгорнато справу Данцігу, підкреслюючи, що ця справа була для нацистів тільки претекстом до початку війни. Похід проти Польщі мав

СІЯМСЬКИЙ КОРОЛЬ ВЕРТАЄТЬСЯ З ВИГНАННЯ

Женева. Двадцятилітній сіямський король Аванді Магідола, що проживав 12 років на вигнанні в Лозанні у Швейцарії, відлетів літаком до Бангкоку.

На думку його приятелів, поворот Аванді Магідола до краю наступає внаслідок його пошанування до Сіаму народом, щоб він допоміг в реорганізації країни.

АРЕШТУВАННЯ ЮГОСЛАВСЬКОГО ТЕРОРИСТА

Білгород. Югославське міністерство закордонних справ подало офіційно до відома посольству США у Білгороді, що арештовано одного із членів терористичної групи, який намагався висадити в повітря білгородське посольство США.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКО-ПОЛЬСЬКІ ВІДНОСИНИ

Лондон. Присутній на підготовчих зборах Об'єднаних Народів чехословацький міністер закордонних справ Ян Масарик заявив, що вже близько 90 в'язнів чехословацької військової виступило з Чехословаччини. США повідомили, що всі американські частини виступлять з Чехословаччини.

Щодо Тешина Масарик відхилив безпосередні переговори між Польщею та Чехословаччиною, як це пропонує польська нота. Чехословацька готова не питання передачі на розгляд Об'єднаних Народів. Для вирішення інших питань, як, напр., усталення кордонів на Горішньому Шлезьку, господарських справ і т.ін., Чехословаччина запропонувала Польщі скликати спільну конференцію.

початися вже 25 серпня 1939, але його початок був відлощений. Від нападу проти Польщі не відтягнули нацистів ніякі перестороги державних мужів Англії, Франції, США, заклики Папи та спроби Мусоліні посередничати в німецько-польському конфлікті 3-го вересня 1939. р.

15-й день процесу (6-го грудня): На порядку дня справи нападу нацистів на Данію, Норвегію, Бельгію, Голландію, Люксембург, Югославію, Грецію. З документів виходить, що напади нацистів на ці держави були біяновані вже в році 1939; рівночасно нацисти склали вродство заяви, що згаданим державам нічого боїтися від Німеччини.

16-й день процесу (10-го грудня): На ладу підсудних приведено Ерста Кальтенбруннера, заступника Гайріха Гімлера. Кальтенбруннер досі був у лікарні (вплив крові з мозку). На запит пресидента трибуналу піс. Кальтенбруннер заявив, що не почуває себе винним. На лаві підсудних він зайняв місце між Гайтелем і Розенбергом.

Того ж дня американський прокурор займався справою німецького походу на схід. Німецький наступ проти СРСР був планований вже 4 місяці перед його початком, СРСР старався оминути збройного конфлікту з Німеччиною. Рівночасно нацисти намагалися кинути Японію в конфлікт з США і Великобританією і в тій цілі Ріббентроп мав розмову 23. II. 1941. з японським послом Омійою.

17-го дня процесу (11. грудня) представлено документальний фільм п. н. «Нацистський план». Перша частина фільму показує боротьбу нацистської партії за владу, друга частина — збобуття влади і партійний нацистський конгрес в р. 1933, далші дві частини — приготування нацистів до війни і напади нацистської Німеччини на Польщу, Данію, Норвегію, Голландію, Бельгію, Югославію, Грецію, СРСР.

Того ж дня, як теж і наступного 18-го дня процесу (12-го грудня) розгорнато на суді справу масової депортації нацистами робітників з півночі Європи до Німеччини. На роботи до Німеччини вивезено загалом 6 мільйонів 591 тисячу людей з усіх кінців Європи, найбільше з України. В цій справі зачитано м. ін. уривок листа Розенберга до піс. Завкеля, в якому Розенберг пише, що на сході палиться свідомо доми, «щоб їхніх власників змусити брати працю в Німеччині». В одному документі з 12. червня 1944. р., на якому видно згоду Розенберга, говориться: «Армійська група. Середина має замір на армійських просторах схопити 40—50 тисяч юнаків між 10-им і 14-им роком життя і привести їх до райху». З інших документів, зачитаних того дня на суді, виходить, що піс. Завкель шораз частіше домагався від Розенберга свіжих мільйонів робітників — передусім зі сходу — і що Розенберг йому їх давав.

ДО СПРАВИ ГРОМАДЯН СССР

«Амтсблятт для областей Нідербайєри і Оберфальд» № 19 з дня 13 грудня 1945 містить оголошення, яке поданоє дослівно: «Баварське державне міністерство внутрішніх справ. — Справа: Звільнення з праці у німців в американській зоні советсько-російських громадян, що підлягають репатріації на підставі постанов у Ялті.

На підставі наказу Військового Правління для Баварії АПО 403 з 26. XI. 1945- АГ 383.7 ГННЦУ-14 баварське міністерство праці видало розпорядження з дня 29. XI. 1945 № II 575 для краєвих урядів праці і урядів праці поробити негайно відповідні заходи для звільнення з праці у німецьких публичних і приватних працевластів усіх советсько-російських громадян, які згідно з постановою в Ялті підлягають репатріації.

Міністерство праці зобов'язало при цьому підставі йому установи згодосити до дня 15. XII. 1945 число розв'язаних умов праці.

Обербюрґермайстри і ландратри мають одночасно поробити властиві заходи для негайного звільнення всіх советсько-російських громадян, що підлягають репатріації, і під попу мають зайняття у німецьких публичних або приватних працевластів. Обербюрґермайстри і ландратри мають працювати в тісному зв'язку з урядами праці і їхніми станціями.

Зазначується, що тільки такі особи належить вважати за советсько-російських громадян, які на підставі постанов у Ялті підлягають репатріації, що дня 1 вересня 1939 особисто перебували в Советському Союзі та були його громадянами, і яких примусово вивезено з Советського Союзу або які покинули СРСР дня 22 червня 1941 або після цієї дати.

підп.: П. Зайфрід.

ДЕ ПОХОВАНІЙ ГЕТЬМАН ПАВЛО СКОРОПАДСЬКИЙ?

З достовірного джерела довідуємося про подробиці трагічної смерті гетьмана Павла Скоропадського. Після тяжкого поранення під час бомбардування міста Плятлінґ 16. IV. 45 року, його перевезли до лікарні в Детгендорф, а звідти до лікарні в селі Меттен. де він і помер 26. IV. Поховано його 28. квітня на приватні в цьому маленькому селі. Сип його Данило Скоропадський перебуває тепер у Лондоні.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ПОЕТА ТОДОСА ОСЬМАЧКИ

Спілка письменників і журналістів у Ренгенсбурзі влаштувала 6 грудня 1945 р. авторський вечір відомого українського поета Тодоса Осьмачки. Поет відчитав декілька своїх останніх творів, які викликали шпир захоплення у присутніх. Особливо сильне враження залишила його витончена лірика.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВИСТУП І. БАГРЯНОГО

У середу 19 грудня о 17 год. у приміщенні кол. української Італії (Унтербахгасе 2) відбудеться авторський вечір Івана Багряного. Вхід вільний.

нець усіх тих, хто в минулому боровся за волю. Вона рішена одігнені вольности зберегти і до них додати ще нові. Мета її є та ж сама, що й її попередників. Вона змагає до визволення людського духу, але безпосередні її завдання визначаються відносинами сучасности.

Не сміємо забувати того, що робітнича партія є вислідом історичного розвитку. Вона не є твором якогось теоретика. Вона не пропагує якоїсь теорії, що подала десь на чужині. Вона сформується переконатий народ Великобританії в тому, що край потребує соціалізму, щоб природні обдаровання нації могли за пінніших умов повнотю розвернутися.

Щоб як слід зрозуміти, чому соціалістичний рух у Великобританії прийняв своєрідну форму й розвинувся на підставі особливих законів та чому в певний час подала робітнича партія, мусимо розглянути відносини першої половини XIX сторіччя. Робітнича партія є наймолодшим з трьох великих британських робітничих рухів. Вона подала аж тоді, коли вже довгий час існували міцні професійні і кооперативні рухи. Для нас це є нормальним явищем, але в багатьох країнах шойно соціалістичні партії дали поштовх до створення організації продуцентів і консументів.

У Великобританії розвинулася капіталістична система раніше, ніж в інших країнах. Наслідком того тут і робітничі організувались також раніше. У XIX сторіччі капіталістична система на була ще цілком розвинута. Індустріальні підприємства були ще відносно дрібні, а їхні власники були малими людьми. Це був перехідний період. За таких відносин робітни-

ки мають нахил захищати інтереси своїх окремих груп, а через те заведувати спілкі завдання цілої робітничої класи. Поодинокі групи кваліфікованих робітників можуть виступити за себе особливими злимо. Різниця шоблів (rangів) у самій робітничій класі відіграють велику ролю. Можливості особистих користей ламають солідарність.

Е ще й інша підстава повільного розвитку соціалістичного руху у цій країні. Нині ми призначені бачити політичне життя, прийняте господарськими проблемами. Ми можемо собі тільки з трудом уявити, як уже в XIX сторіччі такі політичні питання, як виборча реформа або право самовизначення для Ірландії, опанували політичну думку робітництва. Ще менше можемо нині зрозуміти, як ваги надавали тоді суперечкам між різними політичними сектами. XIX сторіччя, що наші чоловічі і жіночі молоді виймається, як нудне і старосвіське, було тим часом, коли велика віра була поставлена під знак запитання «чи коли розігнута» вались різноманітні духовні бої. Ми не можемо їх нині таж поминути як такі, що мовлять, не мають значення, а лише тому, що нам такими видаються. Вони були важливими для покоління чоловіків і жінок того часу. Вони не були прихильниками єдиної доктрини до рятунку, доктрини якогось одного пророка. Вони не визнавали одного напрямку, як єдино вірного. Це й відізнає британський соціалістичний рух від багатьох соціалістичних рухів на континенті. Континентальні партії пов'язували свою працю, головним чином, з писаннями Карла Маркса. З його вчення зродився рух. Його виклади толкувались на всі лади. В деяких

Робітнича партія є спадкоємницею доса-

Подорожні нотатки

Потяг Мангайм—Авгсбург зупиняється тільки на більших станціях. Через якусь годину вже буду в новому місті, між новими людьми. Сиджу мовчазний, задуманий. Не прислухаюся до чужих, малорозумних розмов. За вікном вже зникають гори і все частіше виривають гарні, в зимовій срібній долині.

Я побував у багатьох таборах українців і, окрім спеціальних завдань від редакції, скрізь розшукував своїх рідних сестер і брата Миколу, але ніде, ніде їх немає... Смуток огортає серце.

Крізь побиті вікна вагону шугає гострий вітер, іноді залітають холодні, білі пухляки. Напроти мене сидить дівчина й хукає в долоні... Голі коліна посилаю... Співчутливо запитую: — «Кальт?»

Вона нічого не відповідає, але якось неспільно хитнула головою. Мені стало ніби легше. Вона ж бо так лагідно подивилась мені в очі... Не роздумуючи, скдаю за себе пальто, швидко закутую її ноги, мовляв, хай знає як німкня, які чужинці дженгельмени. На моїх грудях (тепер був лише в жакеті) блиснула наша національна відзнака...

— Дуже вдячна вам! — сказала дівчина рідною мовою. У мене виступили непомітні слези. Ой, леле, вона — українка!

— Дивино, так холодно, а ви без пап'єрних...

— Немає...

— А чом батько не купить?

— І батька немає. Живу в таборі з матір'ю...

Другого дня я вже був у Мюнхені. Не міг забути вчорашньої подорожньої, карою рідної, бідою... Записав про зустріч до блокноту.

Увечері заходжу в кімнату для приїжджих, щоб переночувати, а потім далі — на Регенсбург. Мою увагу привернуло оголошення, що висіло на стіні (я перечитав його кілька разів і теж записав від слова до слова до свого блокноту):

«До українського громадянства!

Щоб допомогти великій кількості незабезпечених на тяжку зиму одежею українців у Мюнхені, Комісія Зимової Допомоги, що діє при Українській Установі Опіки, почала велику збіркову акцію одежі, білизни, взуття, постелі й т. і., щоб негайно дати тим, що потребують, і лиш від рідної громади можуть цю поміч одержати.

Віriamo, що кожний, хто має чим поділитися, не промине байдику загляку і допоможе братові! Нашої шедрої, тепло-помічної руки ждуть діти, хворі, немічні, жуть полонені, інваліди, вдови, спроти і багато інших, тихих, засмучених громадян, що дуже потребують, а не можуть просити.

Погляньте в свої шафи, валізи, клунки. Ви завжди там щось знайдете, чого може самі не дуже потребуєте. Шукайте ширим, братнім серцем! Шукайте нагоди і способу виконати свій обов'язок на доказ національної солідарності! До кожної української кімнати заглянуть люди з Комісії Зимової Допомоги. Вони навчаться, що зробити, у кого є добра воля і можливість допомогти.

...Дорога, випадкова супутнице! Я не забуду тобі, мов сестричці, допомогти!

I. Манило

Можливості еміграції за океан

Як повідомляє «Вісник» Українського Червоного Хреста у Ваварії, представники УЧХ перевели в Швайцарії ряд інформаційних розмов з представниками деяких заокеанських держав, щодо можливостей еміграції до цих країн. Найбільша можливість є на візді до деяких держав Південної Америки, особливо до Аргентини й Венесуели. Ці держави потребують в першу чергу хліборобів, але також і фахівці зможуть знайти собі там заняття, тим більше, що можна розраховувати на широке сприяння зацікавлених держав у вишукуванні можливостей влаштування та на грошову підтримку до часу влаштування й вивчення потрібної мови. Однак, справа візду до цих країн має бути всебічно розглянена з уваги на те, що не всі округи їх, щодо підсоння надаються до заселення європейцями. Австралія зможе прийняти також поважний контингент емігрантів. Крім досвідчених фахівців, зможуть туди виїхати діти європейці, батьки яких згинув підчас цієї війни. Докладних даних про те, скільки і яких людей зможе прийняти Австралія, ще немає. Щодо візду до

США та Канади, то візді до них пов'язаний з великими труднощами. До США зможуть виїхати тільки ті особи, що мають там рідню, яка дасть запорук утримати їх. Візді до Канади на деякий час взагалі відпадає.

Українські міродайні чинники ведуть і вестимуть далі в цій справі дальші розмови та про вислід їх будуть інформувати наше громадянство.

Одною з труднощів для осіб, що хотіли б емігрувати, був брак відповідних особистих документів. Це питання може розв'язати єдиний компетентний для справ теперішньої еміграції Комітет для вітківців у Лондоні під головуванням Емерсона. Цей Комітет перейняв компетенції кол. Нансеновського бюро для справ емігрантів, що існував при Лізі Націй. Теперішній Комітет для вітківців у Лондоні тісно співпрацює з УНПРА. Завдяки заходам УЧХ і інших організацій голови Комітету Емерсона, ця справа буде позитивно розв'язана найближчим часом. Емігранти одержать відповідні паспортні на візці колишніх «нансеновських».

Чоловічий хор „Сурма“

(Ві нашого кореспондента)

Чоловічий хор «Сурма» (осідок Ноймаркт) під мистецьким керівництвом О. Пашевича (колишній диригент львівських хорів «Воля», «Бандурист» і «Сурма») був утворений ще весною 1945 р. та продовжує традицію попередніх хорів.

Хор «Сурма» дав уже понад 50 концертів для українців та американської армії. В репертуарі: українські народні та класичні пісні, а також народні танки. Хор обслуговує Українську Автофальшу Православну та Греко-Католицьку церкви в Ноймаркті. Працює хор далі над вивченням української пісні, також готу-

ється до концерту колядок та шедрівок. Особливу увагу приділено європейській класичній музиці.

Останніми днями хор «Сурма» відбуває концертне турне по українських таборах. Так, уже відбулися концерти в таборах Ульму та Авгсбургу. З успіхом були виконані пісні «Засяло сонце», «Гей, на горі та жінці жнуть», «Комар» та інші. Танковий ансамбль, який виступав разом з хором, теж користується заслуженим успіхом серед глядачів.

I. M.

Українське культурне життя в Байройті

Байройт — мабуть одно з небагатьох міст в американській зоні, де збиралося багато української інтелігенції. Спочатку українці були розкинані по різних таборах та міських околицях, але пізніше вдалося створити окремий український табір. Відразу українці в Байройті завоювали собі добру славу серед чужинців та американської влади. Першою організувалася в таборі музично-вокальна секція, що

ливість допомогти. Коли ж із-за адресових труднощів до когось вони не заглянуть, тоді господар сам має принести свою поштерту до головної збірничі Зимової Допомоги, Розенгаймерштрассе 46 а I, поверх, Відділ Суспільної Опіки.

...Дорога, випадкова супутнице! Я не забуду тобі, мов сестричці, допомогти!

I. Манило

владштувала низку концертів для табора та американських воляків.

Згодом організувалися інші секції — письменників та журналістів, мистців, учителів, інженерів та жіноча. Можна бертись за свою діяльність, бажаючи заповнити працюючу нішу, похмурі дні перебування на чужині. Два місяці тому відділ культурних працівників, що керує всіма секціями, вирішив влаштувати щотижня один реферат. Таборове громадянство вислухало вже такі реферати: «Історія Української Книжки», «Наша мова — наша доля», «Карпатська Україна», «Чужинці про красу української мови», «Дух нашої давнини», «Про спадковість духових збібостей» та інші.

Працює редакція «Щоденних вечірніх вістей», що кожного дня ввечері подає відомості з світових подій (газетний та радіокий матеріал) та з свого таборового життя. При «Вє-

чірних вістях» є ще й гумористично-сатиричний додаток — «Відомості таборового агентства «Довгі вуха». Про те, що така газета є цікава, свідчить те, що театральна зала, яка вміщує до 400 осіб, кожного вечора переповнена.

Від літа працює також гімназія та народна школа. Кілька місяців тому розпочала працю школа для дорослих, що хочуть здобути середню освіту. Тут викладаються ті ж предметні, що й у гімназії, тільки в стислому вигляді. Розпочала працю курс для неписьменних та малопописменних. Вечорами таборова молодь вивчає шоферську справу.

Таборова поліція, щоб зримсь корисним заповнити довгі осінні та зимові вечори, організувала драматичний гурток. Поставлено б'єсу О. Васильченка «На перші Гуді», п'єсу «Печиста сила». Перші вистави були ще не такі, як хотілося б, але драматургія не не зупиняє. Тепер вони підготовляють, не звачаючи на трудності, драму Бориса Грінченка «Ліси зорі».

В останні дні визначною подією в таборовому житті було відкриття мистецької виставки, яку влаштувала жіноча секція. Українці, які залишили рідний край, якось таки захопили з собою чимало цінних речей, що тепер змогли репрезентувати наше народне мистецтво. Це цінні килими, вишивки, національні вбрання, дерев'яні речі, картини, малюнки тощо. Виставка займала дві кімнати. Стіни завішані барвистими українськими килимками. Кімнати поділено на окремі кути, по яких розміщені експонати, що репрезентують народне мистецтво різних кінців нашої батьківщини.

Особливе враження справила виставка на американських воляків та чужинців, що побували на виставці. Музично-вокальна секція влаштувала для них концерт з українських пісень, що пройшов із великим успіхом.

Український табір у Байройті користується повагою в американській владі та серед чужинців. Ця повага здобута працею та бажанням показати чужим людям наше добре українське ім'я.

G. D—no.

ВІСТІ З УЛЬМУ

В українському таборі в Ульму виходить щотижня газета «Українські Вісті» (із цільовим). Вже вийшло 5 номерів.

Добре працює театральна студія, жіноча секція, працює гімназія, початкова школа та курс шофера.

Так звані «Літературні дні» теж проходять цікаво. Письменники обговорюють нові твори та читають реферати на сучасні теми.

Тепер всі таборами Ульму готуються до Різдва Христового.

Permitted by authority of Military Government, November 1945

Редагує Колегія. — Влада Спілка «Українське Мистецтво», кооператива з обм. порукою в Регенсбурзі. — Адреса Редакції і Адміністрації: Регенсбург, Нойшптарштр. 14. II.

Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Kumpfmühler Straße 11

країнах були інші могутні впливи, при чому характер його апостолів та особливий відносини тих країн доводили неминує до різниці у зацікавленні метод у окремих партіях, але всі вони мають те спільне, що були основані як рух соціалістичний, а їхнім змістом була марксистська догма.

Зовсім інакше розвивалась історія руху в Великобританії. Хоч і великий був його вплив, число тих, що прийняли марксизм як догму є завжди невеличке. Тільки гурток тих, що приступили до соціалістичного руху, був спонуканий до того безпосередньо його вченням. Те, що штовхало більшість британських соціалістів — мусимо шукати деінде.

Коли поглинимо на бопі Оуена і ранніх піонерів, то на першому місці між впливами на формування соціалістичного руху повинні назвати релігію. У XIX сторіччі Англія була ще нацією читачів біблії. Річ беззастережно дати в націю читачів біблії. Він знайде в ній матеріал, який спонукає його виступати провідником якоїсь релігійної, соціальної або господарської доктрини. На не вказує велика кількість релігійних сект у цій країні і засади, що їх вони обстоюють.

Біблія має в собі повно революційних думок, тому не є зовсім несподіванкою те, що в країні, в якій панує свобода думки, багато чоловіків і жінок знайшли в ній підтвердження для свого інстинктивного наставлення проти невольних умов, що їх приносить з собою капіталізм. Соціалістичні промови читували, правдоподібно, більше місяця з біблії, ніж релігійні усіх інших партій, не лише ті, що їх

штовхало до політичної лівиці їхне мало упривілейоване становище, але й багато духовних осіб і лідерів державної церкви пізнали, що капіталізм не дається погодити з християнством. Характеристично, що прогалама між кілцем Оуенізму і народженням соціалдемократичної федерації була заповнена християнсько-соціалістичним рухом Кінгсдея і Моріса.

Тут виявляється особлива прикмета, що відрізняє британський рух від закордонного.

Ні в одній країні не було християнство так сильно привернене до соціалізму, як у Великобританії. На жодний інший соціалістичний рух не мало християнське думання такого могутнього впливу. У Великобританії священники може заявити, що він є комуніст, а мільйони побожних католиків можуть підтримувати робітничу партію. В ще один фактор, що при будівництві британського робітничого руху відіграв велику роль. Це той факт, що так багато католиків Великобританії походять з Ірландії, де католицьке населення пройняте духом політичного і господарського думання. Британський робітничий рух завдячує багато цим чоловікам і жінкам, що привнесли зі свого рідного краю ненависть до поневолення.

Робітничі партія відрізняється також від споріднених партій тих країн, де соціалісти виступали проти церкви, що була або з державою, або з інтересами панівних класів тісно пов'язана й не допускала вільної думки. Там, де робітничі, як не мало місце в багатьох країнах, в процесі соціалістичного руху були зв'язані догматичною вірою, що контролювала кожну фазу їхнього життя, було зовсім природним, що революційний рух набрав протирелігійного характеру. Відповідно до цих відносин роз-

винулась догматика, що так само була вузькоглядною і нетолерантною. Прірва між чорними і червоними виявлялась у кожній ділянці життя й стала непрохідною. Ні одна сторона не могла впливати на другу, так само, як не можуть робити дві ворожі армії, що виринули одна проти одної. Такий поділ не дає рухові, безсумнісно, великого розмаху і міцної згуртованості, а призводить до розкладу нації, що може легко привести до революції. Ніхто не може наступати або виступати. Натомість у Великобританії, де політичні і релігійні відносини не є тотожні, існує контакт між усіма групами й є постійний взаємозв'язок.

Природним наслідком того факту, що рух прийняв положення з дуже різноманітних джерел, є те, що робітничі партія завжди мала в собі людей з дуже різними поглядами і що вона завжди мала широкий характер. Вроджений британський нахил до ересі й різниці думок перешкодило створенню заокостенілої програми соціалістичної ортодоксальності. Ті, що таку програму хотіли завести, шораз наново погоріли і залишилися скорше сектами, а не партіями. Як у релігійних, так і в політичних та господарських питаннях британці присвоюють собі право сам за себе думати.

Дальшою рисою характеру британського руху є його реалізм. Ніколи він не складався з теоретиків або революційних актів, які були б так занато захоплені своїми утопічними мріями, щоб не хотіли діяти по потребу повсякденного життя. Британські соціалісти від самого початку, де тільки це було можливе, брали участь у відповідальності за управління. Британська система громадського самоуправління виявля-

лась надзвичайно доброю школою ще задовго до того, як горстка членів робітничої партії дісталась до парламенту, соціалісти знайшли доступ до місцевих заступників і здійснювали свій вплив на управління. Зуміли показати те, що можна зробити в малій ділянці, навести вони багато скептичних робітників, котрі лише в те вірили, що могли бачити. Зокрема праця Товариства Фабричних була для багатьох поштовхом до великих змін в наставленні громадських установ до соціальних проблем.

Коли оглянемося назад на останні 30 років, то впадає в око зокрема зміна наставлення всіх класів населення до соціальних проблем. Змінились передумови. Провісниця, що в 90-х роках з обуренням відкидалась, сьогодні є визначеною догмою. Я ще добре пам'ятаю часи, коли вважали, що хтось може стати безробітним з власної вини. Коли сьогодні розуміємо, що безробіття здебільшого є нещастям, котре впликло не через слабкість характеру, а через погане функціонування господарського апарату, то за не насамперед і в першу чергу треба заглядувати соціалістам.

Якщо хочемо оцінювати діло робітничої партії, то мусимо брати на увагу не тільки прями, але і посередні висліди її діяльності. Хто поступив опічне лише кількістю здобутих парламентських мандатів і зростом чисельності записаних членів партії, той не розуміє справжньої ваги того, що стається. Сьогодні вже не досить засуджувати капіталізм і обмежувати виклад соціалізму кількома загальними засадами. Візія майбутнього мусить тепер бути перевтілена в діло. («Нове Аг...» ч. 2).

Переклав І. Я.

ОГОЛОШЕННЯ

Петришина Олену — мати Аня Петришина. Ноймаркт, Дурхганг-пегер, Баварія. (1—4)

Лазаревича Тараса — мама Лазаревич Степанія. Регенсбург, Ріхард Вагнерстр. 8. (1—4)

Василя та Онуфрія Данилишина — Григорій Данилишин. Штраубінг, Казернегасе, блок 3. (1—3)

Дружину Полю Данченко, дочку Валу, батька Данченка Григорія і маму Василіну — Данченко Іван. Оберріед 47, Крайс Дегендорф, пост Метшен. (1—2)

Стасишина Петра — дружина Ірєна. Новий Ульм, Укр. табір, блок 2/43. (1—2)

Др. Шиманського Григорія — Вахнянин Лев, Шваб-мюнхен, Янштрасе 8, біля Авсбургу. (1—2)

Божко Галину — Вахнянин Лев, Швабмюнхен, Янштрасе 8, біля Авсбургу. (1—2)

Панчишина Мирона, Федунів, Являх, Гена Петрівського і Семендія Віктора — Божко Петро, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Лозинського Віктора з дружиною Ольгою — тесть і дочка. Гайдельберг, Шілдерштр. 31. (1—2)

Брата Климентія Дуляна — Дуляк Степан, Ротенбург О/Т Гасете Ламм. (1—2)

Юрія і Зюник Добровольські — тітка Нічка Наталя, Плятінг, Міхаельсбухштр. 322, бай Степе. (1—1)

Дочку Марію Пилипович, Анастасію Косьміна — Косьміна Петро, Трауссіт-Улесс, Нібелунгенштра-се 6-10. (1—1)

Братів Михайла і Василя Павлици-на, сестру Ану — Анастасія Косьміна. Трауссіт-Улесс, Нібелунгенштр. 6-10. (1—1)

Созанського Юрна — Іваненко Михайло. Адм. «Слово». (1—1)

Головна Івана — Валд. Адм. «Сло-во», Регенсбург. (1—1)

Михайла Гнатишина і Марію та зна-йомих — Анна Гнатишин, Пасау, Шпілберг 6. (1—1)

Дружину Сушенку Клавдію та зна-йомих: Кашаловського Юліана, Поломарьова Івана і Катерину — Аллохим Микола, Регенсбург, Ла-гер УНРРА 120 Валгаллаштр.(1-1)

Смігуровського Івана — родина. Адм. «Слово», Регенсбург. (1-1)

Андрушию Романа, Куряляка Ми-хайла і Вілія Михайла — Ан-друшко Іван. Укр. табір, Штрав-бінг. (1—3)

Борещького Василя — Ільчичин Василь, Укр. табір, Штраубінг. (1—1)

Лубошкіну Марію з дочкою Людми-лою з Вінернойштата — Лубош-кін Леонід. Гайтінг бай Мінхен. Гошп. 2002. (1—3)

Сина Карпенка Миколу — Карпен-ко Михайло. Гаутінг бай Мінхен, Гошп. 2002. (1—3)

Брагу Івана — Карпенко Михайло. Гаутінг бай Мінхен. Гошп. 2002. (1—3)

Батька Гаврилюка Мирона, брата Гаврилюка Посифа — Гаврилюк Віктор, Д. П. Камп. Фіссен. Укр. Комітет, Реальгімназіом. (1—3)

Полуботків, Івана Корнієнка і дру-жину Ірину з Відня — Ковалева Галина. (1—1)

Бабія Нестора — родина. Бабій Ми-хайло, Унтеросбах (Фюрт) Баварія. (1—1)

Друзів та знайомих — Березець-кий Володимир. Регенсбург, Гін-тер дер Іфаненшміде 5/IV. (1-3)

Всіх знайомих — Чорний Данило, Штраубінг, Казернегаштр. Укр. лагер, блок 5, м. 10. (1—2)

Синів Євгенія та Володимира — Шербань Максим, Алтдорф бай Ландегут. Укр. лагер № 1. (1-3)

Знаййомих — Струк Володимир. Мін-хен, Фрайман, СС-Казерне, блок 5, поверх 3, м. 29. (1—1)

Друзів — Попалко Федір, Мінхен, Фрайман, СС-Казерне, блок 5, пов. 3, м. 29. (1—1)

Парано Домашевич, останньо в Гольштайн — Луціс Теодор, Мін-хен, Фрайман, СС-Казерне, блок 5, пов. 3, м. 29. (1—1)

Смерену Івана, Туїсія Степана, Адогана Софію, Сидора Осюва і Лувадука Грція — Данило Осюк, Кайзер Вільгельмказерне в Мангайм. (1—2)

Дітей: Михайла, Марію та зятя Ра-юка Михайла — Лаврилук Мар-ко, Кайзер Вільгельмказерне в Мангайм. (1—2)

Брата Михайла — Петрашко Семен. Регенсбург, Зільбернегасе 11. (1—1)

Михайла Рауша, Богдана і Яросла-ва Кочила — Кордуба Антоні-на. Корнберг бай Вебра, Крайс Кассель, Укр. лагер УНРРА. (1—3)

Чоловіна — Олена Шаян. Рісе 112½, Пасау. (1—3)

Володимира Скорупського і Єроніма Рудницького — о. др. Володимир Поллх, Віндінбергдорф, Пост Копмайсселінг б/Хам. лагер. (1-1)

Морозова Павла — батьки Іван і Наталя Морозови, Авсбург, Укр. табір (Зомерказерне) м. 6. (1—3)

Рефальського Данила, останньо Дес-сау — Піжуза Міша, Авсбург, Іфантеріказерне. (1—2)

Брата Олександра Гілецького — Катрі Гілецька, Мюнхен, Леопардштр. 30/III. (1—1)

Братів: Спільника Грція і Міро-слава Жука — Спільник Василь, Регенсбург, Крайцгоф. (1—3)

Сина Валентина — Іван Штукло, Ашафенбург «Ла-гарде». (1—3)

Знаййомих — Шелест Василь, Штраубінг, Казернегаштр. блок 2, м. 65. (1—1)

Знаййомих — Фордунів Іван. Штра-убінг, Казернегаштр. (1—1)

Ліман Анну — Гончаренко Григо-рій. Новий Ульм, лагер, блок 6, м. 14. (1—1)

Рідних і знайомих — Пастушок Кость Міркофен, Шульгавс, Кр. Лявгегут. (1—1)

Сина Якова Гриба та Анну Тимців — Гриб Григорій, Карльсфельд, Мюн-хен 68, Дахаверстр. Баварія. (1-2)

Миколу Мансимовича Герасимова — тесть, тема і Надя. Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Василя Таранця — батько й мати Миколи Герасимова. Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Михалевича Ярослава і Опупького Дмитра — Михалевич Іван, Ре-генсбург, Осела, блок 6, м. 149. (1—3)

Валю Фірсову — друзі по Гофу-найді, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Родину: дружину Ярославу, сина Богдана, дочку Ірину — Воднар-чук Дмитро, Регенсбург, адм. «Сло-во». (1—2)

Сестру Ольгу і братів: Антона та Іва-на — Тюн Василь, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Друга Рудна Михайла — Опітко Ва-силь, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Оленку Рудко та Логина Петра — Ковалишин Степан. Байройт, Мі-тельштр. 12/II. бай Фобель. (1-3)

Ніну Черняк з Гальберштату — І. М. Регенсбург, адм. «Слово». (1-1)

Басараб Евстахію з трьома дітьми — Басараб Дмитро, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Племінника Кішара Івана Федор. — Тур Михайло, Мюнхен, Фрайман, СС-Казерне. (1—1)

Брата Постільника Махтея — По-стільник Федір, Регенсбург, адм. «Слово». (1—1)

Андрія Лопатинського та його рідну (останньо Влюденц) — Маруся Ка-дуляк, Нідертраубінг, пост Обер-траубінг, Баварія. (1—3)

Дружину Ірину Гладиу та сина Вік-тора — Михайло Гладкий, Гауп-штеттен, бай Авсбург, Рехен-стр. 39. (1—1)

Знаййомих та родичів — інж. Черняев Іван, Авсбург, Зомернегаштр., Со-меказер., Укр. Лагер Банцлей.(1-2)

Сина Свічара Володимира — Йосиф Свічар, Алтдорф, бай Ландегут 1. Укр. Лагер. (1—3)

Брата Панаса Теодора — Марія Па-нас. Алтдорф бай Ландегут 1. Укр. Лагер. (1—3)

Стаховського Георгія та Віктора, Том-ма Володимира та Августина, Хру-генка Володимира — Стаховський Станіслав, Ландегут, Лешбюль 1. (1—2)

Сина Орісіна Івана — Орісік Пеля-гій, Мюнхен, Вінцерерштр. 29. П. бай Оберамер. (1—2)

Ярослава Данилишина — Василь Да-нилишин, Мюнхен, Фойтштр. 4. П. (1—3)

Сина Юрія Кушина — Кушик Олек-сандер, Мюнхен, Розенгаймерштр. 46 а, Укр. Комітет. (1—1)

Знаййомих зі Стрїя — Покіньскій Павло, Мюнхен, Амеліенштра-се 73. III. (1—3)

Знаййомих — Варілка Омелян, Ре-генсбург, адм. «Слово». (1—3)

Знаййомих — Хлопась Микола, Штра-убінг, Казернегаштр. (1—1)

Змієнка Миколу — Змієнко Сергій, Штраубінг, Казернегасе, блок 2. (1—53). (1—1)

Надію Цигельна та Марію Марчен-ко Дора Марченко. Ландегут, Мюнхен-штра-се ч. 59. (1—1)

Брата Івана Заковоротного і родичів Заковоротних — Ольга Петручак, Регенсбург, Оберміттерштр. 9 а, бай Брюшвін. (1—3)

Луцків Неонію і Мирона — сестра Марія Зіновія, Екштетен бай Зім-бах (ім Шульгавс), Баварія. (1-1)

Оленка Дубик — вуйко Микола, Ре-генсбург, адм. «Слово», О. Дереш.

Говоруна Петра, чоловіка — Говорун Зіна Віндзгайм, укр. табір. (1-1)

Рідних та знайомих — Гречаний Ми-кола, Регенсбург, Гангоферділунг, блок IV. (1—2)

Кривих та знайомих — Бушина Ми-хайло. Ноймаркт, укр. табір, ба-рак 15. (1—3)

Юрія Голуба — Голуб Марія, Ре-генсбург, адм. «Слово». (1—3)

Синів: Голованця Микиту і Леона — Тодованець Данило. Інгольштадт, укр. табір. Б. УНРРА. (1—2)

Матюковського Ярослава і знайомих — Венгрінович Модест, Інгольштадт, укр. табір. Б. УНРРА. (1—1)

Теплого Семена, мужа, Теплого Ва-силя, Миколу і Михайла синів, Те-плого Юрка півара — Тепла Те-кля. Ашафенбург, Камп Логарде. (1—3)

Громадян з повіту Рудни — Тарас Чужак, Нюрнберг, Швабахерштр. 108. (1—2)

Раєвського Івана, Нагорного Макара, Головатюка Олександра — Андри-ченко Микола. Віндлаха ч. 21, крайс Нойнбург Форм Вальд.(1-2)

Рідних і знайомих та Ішенка Ваню — Чернега Євгеній, Фюрт, Зелан-штра-се 44. Баварія. (1—1)

Карюна Кирила — Карюк Василь. Ансбах, Укр. Комітет. (1—1)

Брата Калинич Осипа — Іваницький Іван, Ансбах, Ендрешштра-се 23, Міттельфранкен. (1—1)

Мужа Луку, Сина Олександра і донь-ку Шуру — Гагін Марія, Укр. та-бір, УНРРА в Швайнфурт. (1—1)

Сина Миколу (Гальдеберг-Кірхгайм) — Кравчук Катерина. Укр. табір УНРРА Швайнфурт. (1—1)

Батька Михайла Вілозерського — Ві-лозерська Марія, Укр. таб. УНРРА, Швайнфурт. (1—1)

Братів Осипа, Михайла, Омеляна і знайомих — Павлик Степан, Укр. табір УНРРА, Швайнфурт. (1—1)

Батків Грціяні і Василю, дружи-ну Полю, доньку Валу — Дан-ченко Іван Григорович, Дегендорф, Метен, Апензу ч. 47. (1—1)

Савруна Юрія і Софію (Вірцбург) — Саврун Іван, Укр. табір УНРРА, Швайнфурт. (1—1)

Брата Івана Уніята, Берлін — Сьо-кало Михайло, Укр. табір УНРРА, Швайнфурт. (1—1)

Панну Клеу та панство Миронович — знайомий Володимир, Трайн-штайн, Кіндсгартенштр. 2. Укр. Комітет. (1—1)

Дружину Дашко Настуню Михайлі-ну та дочку Варю і Маню — Дань-ко-Антон, Реген. (1—1)

Карпу Богдана останньо Браденбург, магістр Казимирю Богдана, остан-ньо у Відні — др. Глинко Роман. Мюнхен Карльсфельд УНРРА лагер Дахаерштр. (1—3)

Дочку: Олешевич Ліду, Шпаковську Марію, останньо у Ваймарі — тато Шпаковський Яків. Авсбург, Ін фантеріказерне. (1—1)

Рідних та знайомих — Лозинський Іван. Ноймаркт (Опер). Дурхганг-лагер. (1—3)

Рідних і знайомих з Карпатської України — Керестіль Іван, Ной-маркт, Дурхгангслагер (Опф).(1-3)

Рижого Юрна і знайомих — Риж-а Марія, Обертраубінг бай Регенс-бург, бараки. (1—3)

Друзів і знайомих — Губаль Андрій, Мюнхен (Швабінг), Вернерштра-се 22. I. Бай Ріман. (1—1)

Саранчука Юрна, та Гайдука Анато-лія — Саранчук Никифор, Аугс-бург, табір Зомерказерне. (1—3)

Віру і Раїса Субочеві, Шуру Перхо-менко — Надія і Володимир Мико-лаєвич, Аугсбург, Зомерказерне, укр. табір I блок, мешкання 78. (1—2)

Місьнова Романа — Кіт Володимир, Авсбург, Зомерказерне. (1—2)

Брата Вишньовського — К. Дмитро, Фюссен. (1—3)

Батька прав. священника о. Всеволо-да, останньо у Відні — Зедисський Юрій, Фюссен, укр. реал. гімназія. (1—2)

Родичів та знайомих — Пономарен-ко Микола, Алксійович, Фюссен. (1—1)

Писаренна Гришна і Почмуру Івана — Грченко Никифор, Фюссен. (1—1)

Сестру Маєвську Женю — Маєвський Іван, Фюссен, Регенсбург, адм. «Слово». (1—1)

Брата Харченка Григорія (останньо Грац) — Харченко Віктор, Фю-ссен. (1—1)

Родичів, сестру Овсану і брата Бог-дана та знайомих — Назар Воло-димир, Регенсбург, Осела. (1—1)

Сина Кочергу Івана — Кочерга Дми-тро, Аугсбург, Зомерказерне. (1-3)

Племінницю Леврик Марусю і дядька Цимбала Ігната — Коваленко Ан-дрій, Фюссен. (1—1)

Дружину Чопей Яєдоху — Чопей Ми-кола, Ноймаркт, Опф. укр. табір. (1—3)

Сина Остапа — Мельник Ілья, табір Карльсфельд біля Мюнхену. (1-1)

Мачула Федіра — Мачула Грицько, Штраубінг панцерказерне Д. П. 5. (1—3)

Стефана Фірна — інж. І. Лучиний, Ашафенбург, Легадеказерне. (1-3)

Чоловіка Борисова Івана, синів Дми-тра і Миколу — Борисова Варва-ра, Авсбург, укр. табір, Зомерка-серне. (1—1)

Маму Морозову Тетяну і брата Нико-лу — Морозов Дмитро, Авсбург, укр. табір, Зомерказерне. (1—1)

Інженера Сумина Євгена, Гойна Ми-рослава, та проф. Ліпінського Юліана — Кебало Стефан, Обер-флінтбах 19, крайс Розенгайм. (1-1)

Івана Мехтодовича Ващенна — Ми-трофан Козута, відомість на адресу Федор Семка, Авсбург 8. Шта-тбергерштра-се 32. (1—1)

Односельчан села Подолова, Броде-вського повіту — Федор Семка, Аугсбург 8. Штатбергерштра-се 32. (1—1)

Дружину Марію і сина Василя Пова-ренко — Іван Поваренко, Штра-убінг, укр. табір. (1—3)

Дочку Галю — Груля Губа, Штра-убінг, укр. табір. (1—3)

Сестру Катерину Чернихівську з чо-ловіком Тарасом — Василь Ляхко, Нітену, крайс Родінг. (1—3)

Дружину Марію і сина Богдана — Іван Богай, Бамберг, укр. табір. (1—3)

Ткача Володимира — Крушельниць-кий Володимир, Мюнхен, Карль-сфельд. (1—3)

Рідних — А. Ю. Гавришкевич, Гет-тінген, Гайусмарляндштра-се, укр. табір. (1—1)

Палія Івана, останньо Грац — брат Михайло Палій, Геттінген. (1-1)

Братів Олександра і Василя Посікан — Люба Харченко, Геттінген, Вюрт казерне. (1—1)

Брата Ярослава і п. Стефу Жураків-ську — Граб Омелян, Геттінген., Вюртказерне. (1—5)

Брата Євгена Костура (останньо Дом-брау Опельн), швагра Ількова Сте-фана, Романа Ількова та Лучку Василя. Тірполь — Костур Міро-слав, Авсбург, укр. табір, Зомер-казерне I. бл. кімната 1. (1—1)

Ярослава Юліана Рогатинських — рідня, адм. «Слово». (1—5)

Сина Ізидора Заплатинського — Сте-фан Заплатинський, Грүнфельд, гаус № 32, крайс Лінтенфельд, Баварія. (1—1)

Тришевську Валентину та дітей Ва-ліка і Людмилу — Тришевський Анатоль, Мюнхен, Укр. Червоний Хрест. (1—2)

Родичів: Данила і Марію Угрин та брата Василя Угрива — Угрин Дмитро, Авсбург, Зомерказерне, укр. табір, блок 3, м. 55. (1-2)

Камінського Едварда, останньо Ві-день, і знайомих з Кречовель — Головатий Володимир, Ляуф бай Грїберг, Марктплаг 25. П. (1-3)

Лобову Ольгу, інж. Когута Ілька, Лев-ка Вукаловича, проф. Андрія Ма-зиковича і односельчан — Юрій Теодорович, Регенсбург, адм. «Сло-во». (1—2)

Надію Лисенню зі сином Володимиром та донькою Іриною — О. Дідух, Бургенфельд бай Регенсбург, Краннштауштра-се 4. Емілія Уляе. (1—1)

Залуцького Омеляна — батько За-лущький Михайло, Байройт, укр. табір, бл. 8. 116. (1—2)

Сина Тольчинського Євгена — Толь-чинська Віра, Фюссен укр. табір, 6. 75. УНРРА. (1—3)

Марію Пишнен — муж Пішнев Пе-тро, адм. «Слово». (1—3)

Рідних і знайомих зі Стрїщини — Багрий Василь, укр. табір в Новім Ульмі, бл. В. меш. 70. (1—1)

Рідних і знайомих з Жидачівщини — Мельник Григорій, укр. табір в Новім Ульмі, бл. В. меш. 70. (1-1)

Секретаря Кеміша Онуфрія з родино-ю — учитель Кисіль Михайло, Гоф Таллеройт, пост Танн Нілер-баєра. (1—1)

Варчака Омеляна — родичі Варчак Ілья, Байройт, Принце Леопольд-казерне, укр. сектор 8. 115. (1-4)

Синів Емануїла і Степана, останньо в Кальтенкірхе — о. Клягінниць-кий Ярослав, Ляуфен, об Нінден-бургштра-се 221/2. (1—3)

Гуля Левка — родичі Гуль Омелян, Байройт, Принц Леопольдказерне, сектор 13/59. (1—5)

Середяна Ореста і рідних — Галина Шпюнь, Фюрт, Рітеральдебергштр. 7. I. (1—1)

Мотя Писарьова, Регенсбург, адм. «Слово», розшукує племін. (1-4)

Брата Музичка Стаха — Штатен-гоф 8. Регенсбург, (1—3)

Брата Михайла Дзюніна — Розалія Дзюніна, Плятінг. (1—1)

Дирекція Української Гімназії в Швайнфурті ним оголошує додат-кові вписи учнів до II і V, VII і VIII класи. Учні, бажаючи продов-жувати науку, хай негайно зголо-снуться. Навчання в гімназії без-платне, добре прохарчування УНРРІ, частинне забезпечення одя-гом, мешкання безплатне.

інж. Т. Колесник — дир. гімназ. (1—2)